

Sygn. akt V U 179/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Kołodziej Michałowicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Stankiewicz

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2015r. w Słupsku

sprawy z odwołania J. Z. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 31.03.2015 r., znak: (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o świadczenie rehabilitacyjne

Oddala odwołanie.

Sygn. akt: V U 179/15

UZASADNIENIE

Ubezpieczony J. Z. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 31.03.2015 r., którą to odmówiono mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 24.01.2015 r.

W uzasadnieniu odwołania podniósł, że jest nadal niezdolny do pracy.

Cierpi na bóle i zaburzenia ruchomości ręki. Podjął leczenie i rehabilitację.

ZUS powinien skierować go na badanie (...).

Organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych w S. (ZUS) w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Na uzasadnienie swego stanowiska organ wskazał, iż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS nie stwierdzono okoliczności uzasadniających ustalenie na rzecz ubezpieczonego uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego; nie stwierdzono, by J. Z. był niezdolny do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny .

J. Z. ma 52 lata. Z zawodu jest cieślą - stolarzem.

W okresie od 21.11.2013 r. do 27.06.2014 r. tj. przez 182 dni J. Z. był niezdolny do pracy z powodu choroby i otrzymywał zasiłek chorobowy.

W dniu 03.07.2014 r. J. Z. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w S. wniosek o świadczenie rehabilitacyjne w związku z ogólnym stanem zdrowia.

Dowód: wniosek o świadczenie rehabilitacyjne – k. 1 akt rentowych ZUS.

Decyzją z dnia 21.08.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał J. Z. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 28.06.2014 r. do 24.12.2014 r.

Dowód: decyzja ZUS O/S. – k. 3 akt rentowych ZUS.

W dniu 14.10.2014 r. J. Z. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w S. wniosek o świadczenie rehabilitacyjne w związku z ogólnym stanem zdrowia.

Dowód: wniosek o świadczenie rehabilitacyjne – k. 4 akt rentowych ZUS.

Decyzją z dnia 14.11.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał J. Z. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 25.12.2014 r. do 23.01.2015 r.

Dowód: decyzja ZUS O/S. – k. 6 akt rentowych ZUS.

W dniu 13.01.2015 r. J. Z. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w S. wniosek o świadczenie rehabilitacyjne w związku z ogólnym stanem zdrowia.

Dowód: wniosek o świadczenie rehabilitacyjne – k. 7 akt rentowych ZUS.

W dniu 03.02.2015 r. lekarz konsultant ZUS – ortopeda traumatolog wydał opinię. W wywiadzie stwierdził skargi na bóle barku prawego po przeciążeniu.

W wyniku badania konsultant stwierdził, że ruchy w stawie ramiennym prawym są nieznacznie ograniczone w zakresie zgięcia, odwiedzenia i wyprostu. Innych zmian nie stwierdził.

Zaopiniował, że ubezpieczony był zdolny do pracy.

Dowód: opinia – k. 23 - 25 dokumentacja lekarska w aktach rentowych ZUS.

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 16.02.2015 r., a następnie orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 17.03.2015 r. ustalono, brak okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Dowód: orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS – k. 8 akt rentowych ZUS; orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS – k. 10 akt rentowych ZUS.

Decyzją z dnia 31.03.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił J. Z. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 24.01.2015 r.

Dowód: decyzja ZUS O/S. – k. 11 akt rentowych ZUS.

Po dniu 24.01.2015 r. J. Z. był zdolny do pracy.

Dowód: opinia biegłego lekarza z zakresu ortopedii i traumatologii narządu ruchu – k. 13 akt; dokumentacja medyczna k. 8.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie J. Z. nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. 2005, Nr 31, poz. 267) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub

rehabilitacja lecznicza rokując odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie to przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

Oznacza to, że dla przyznania świadczenia rehabilitacyjnego konieczne jest łączne spełnienie trzech przesłanek: wyczerpanie zasiłku chorobowego, dalsza niezdolność do pracy oraz pozytywne rokowanie dotyczące odzyskania zdolności do pracy wskutek leczenia lub rehabilitacji zastosowanej po wyczerpaniu zasiłku chorobowego.

W przedmiotowej sprawie ubezpieczony bezspornie spełnił pierwszą przesłankę, albowiem wyczerpał okres pobierania zasiłku chorobowego. Jednocześnie nie wyczerpał maksymalnego okresu świadczenia rehabilitacyjnego, bo pobierał je od 28.06.2014 r. do 23.01.2015 r. (7 miesięcy).

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się zatem do ustalenia, czy po 23.01.2015 r. ubezpieczony nadal był niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokowały odzyskanie przez niego zdolności do pracy.

Dla rozpoznania niniejszej sprawy niezbędne było posiadanie wiadomości specjalnych, dlatego też Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii traumatologii narządu ruchu.

Opinia sądowo – lekarska sporządzona została przez lekarza specjalistę w oparciu o dokumentację medyczną znajdującą się w aktach sprawy, aktach rentowych ZUS oraz badanie ubezpieczonego.

W opinii biegły rozpoznał stan po degeneracyjnym uszkodzeniu obrąbka stawowego stawu ramiennego prawego. Wskazał, iż ubezpieczony był zdolny do pracy od 24.01.2015 r.

Odnosząc się do opinii Sąd stwierdził, że spełnia wymogi fachowości, rzetelności i logiczności. Wnioski zawarte w opinii zostały uzasadnione w sposób jasny i przekonujący. Ponadto opinia została sporządzona przez lekarza specjalistę, a zatem zawarte w niej twierdzenia są poparte specjalistyczną wiedzą na wysokim poziomie. Opinia jest jednoznaczna i stanowcza.

Dlatego zostały przyjęte za podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych co do stanu zdrowia ubezpieczonego.

Zważyć też należy, że zgodnie z art. 233 § 2 k.p.c opinia biegłych podlega ocenie sądu, ale w zakresie mocy przekonywującej rozumowania biegłych i logicznej poprawności wyciągniętych wniosków. Sąd natomiast nie może wchodzić w zakres merytorycznej wiedzy biegłych. Sąd nie może nie podzielać merytorycznych poglądów biegłego (biegłych), czy zamiast nich wprowadzać własne stwierdzenia. Stanowisko Sądu w tym zakresie zgodnie jest z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19.12.1990r., I PR 149/90, OSP 1991, nr 11-12, poz. 300.

Podkreślić należy, że przesłanką przyznania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego nie jest stan zdrowia w ogólnym znaczeniu tego słowa lecz stan zdolności do pracy. Pojęcie to należy rozumieć jako kondycję organizmu umożliwiającą wykonywanie czynności pracowniczych, przy czym nie musi to być równoznaczne z wolnością od wszelkich chorób, dysfunkcji i dolegliwości. Istnieją bowiem stany chorobowe, które nie wykluczają zdolności do pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że ubezpieczony po 23.01.2015 r. odzyskał zdolność do pracy, a tym samym nie zachodzą w stosunku do niego przewidziane w art. 18 ust.1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przesłanki uprawniające do przyznania świadczenia rehabilitacyjnego.

Z tych względów na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c Sąd oddalił odwołanie, o czym orzeczono w sentencji wyroku.